

NIEUBRANY (4) *part praet pass pf*

e oraz a jasne.

sg m N nieubrany (1). ◇ A nieubran(e)go (2). ◇ pl G nieubranych (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Nie odziany, nie mający na sobie odpowiedniego ubrania (2)* : pewnie on [Bóg] wżgárdzi tobą á odrzuci cie też od stołu fwego/ iáko niegodnego á nie vbránego gołciá wedle woley świętey iego. *RejPos* 288v.

nieubrany w co (1): Wífedł potym Kroł [!] chcąc oględác goście swoie: y wyżrzał tám człowieká nieubránego w odzienie fwádziebné [non vestitum veste nuptiali; nie odzianego odzienim wofela *WujNT*]. *Leop Matth* 22/11.

2. *Nie mający na sobie zbroi i rynsztunku wojennego, nieuzbrojony (2)* : Inermis, Nie vbrány/ bez zbroye/ álbo/ który w ręku nic nie ma. *Mącz* 16c.

W połączeniu szeregowym (1): gdyby woysko tám wielkie/ ludzi nieprzywykłych woiowaniu / y nędzy / nieumieiętnych/ nie ćwiczonych/ nie vbranych y po wietfzcy części vbogich miało iść przez Koronę/ wniweczby iá obrociło/ á do potrzeby namnieyby pożyteczne nie było. *GórnRozm* M.

Synonimy: 1. nieodziany; 2. bezbrojny, niezbrojny.

Cf UBRANY